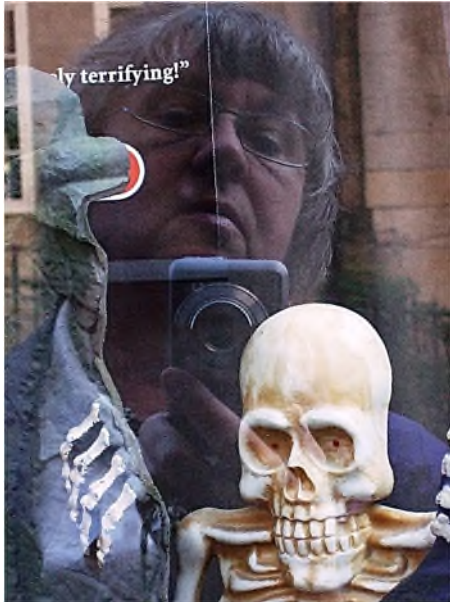

COLUMN 26 - DARK TOURISM ??

Wat nou weer? We kregen van Wim de tip om eens te kijken op de website van Trouw van 12 december j.l. Dat deden we. Tot onze verrassing lazen wij daar dat wij doen aan **dark tourism**, we zijn er zelfs in gespecialiseerd. De Terebinth ook trouwens, volgens dit artikel. Blijkbaar zijn de bronnen (beide websites) niet geraadpleegd, laat staan iemand gebeld; ons in ieder geval niet. Wat er dan ook precies mee bedoeld moge worden, het klinkt zeker niet naar wat wij nastreven met onze reizen: funerair serieus geïnteresseerden kennis laten nemen van de buitenlandse funeraire cultuur en de geschiedenis van land en volk dat –ieder op eigen wijze- zijn eigen begraafcultuur gestalte geeft.

Allerlei vooroordelen komen weer eens voorbij. Die hadden mogelijk vermeden kunnen worden als de journaliste Renske Jonkman eens contact met ons had opgenomen.

Dark tourism. Die kenden we overigens nog niet. Morbide wel, maar als je mijn laatste twee columns hebt gelezen dan weet je dat dit vooroordeel inderdaad overal leeft, maar dat het idee daarover gemakkelijk wordt weggenomen als je er eens samen over praat. Ieder van onze deelnemers aan de reis en de leden van De Terebinth, ofwel alle funerair geïnteresseerden, zullen dit kunnen beamen.

Dark Tourism (aldus Karel Werdler, docent toerisme aan de hogeschool InHolland in Diemen) is het *bezoeken van tragische plekken die met dood en menselijk lijden te maken hebben* en alwaar je je een beetje tegen de doden kunt aanschurken. Hij vraagt zich af hoe morbide je als toerist kunt zijn. De motivatie voor het bezoeken van begraafplaatsen is een mix, zegt hij, van voyeurisme, culturele belangstelling en misschien wel de lust van het griezelen.

Behalve dan de 'culturele belangstelling' werp ik, werpen wij, de andere kwalificaties ver van ons. Al was het alleen maar dat hiermee onze deelnemers aan de reizen onrecht wordt aangedaan.

In het meeste wat hij zegt kunnen wij ons zeker vinden: volgens hem kun je door het bezoeken van een begraafplaats een heel goed beeld krijgen van een maatschappij. Hoe gaan mensen om met de dood? Wat wordt er bijvoorbeeld geïnvesteerd in de graven en welke belangrijke persoonlijkheden liggen er begraven.

En natuurlijk hebben wij –zoals hij zegt- in het Westen 'een hele rare relatie met de dood'. We zijn de doden gaan verstoppen.

Dat is ook een van de redenen dat wij gestart zijn met onze website: de dood en de begraafplaatsen weer een normale plaats in het leven te geven. Het ontstane taboe weer laten verdwijnen.

Maar dat wordt wel heel erg lastig als er artikelen verschijnen die de suggestie geven dat het kennis nemen van de begraafcultuur van een land, een volk, een streek en het bezoeken van begraafplaatsen **dark tourism** is.

Uit sensatiezucht griezelplekken bezoeken heeft niets te maken met de funerair belangstellende die serieus is geïnteresseerd in de (begraaf-)cultuur en de geschiedenis van een land.

Onze deelnemers aan de funeraire reizen zijn serieus. Met respect voor de ander nemen we kennis van de manier van dodenbezorging in andere landen. Wij proberen er met zijn allen iets van te leren.

Er gaan mensen mee die de Nederlandse begraafcultuur veel te bieden hebben. De Vereniging De Terebinth is de waakhond over deze cultuur, die wij moeten koesteren en als het nodig is dan worden de (lokale) overheden gewezen op hun verantwoordelijkheid voor hun dodenplekken.

Natuurlijk zal de morbide, op griezelen beluste duistere toerist hier geen boodschap aan hebben. Daarom wensen wij hiermee dan ook niet geassocieerd te worden. Zelfs niet in suggestie.

Natuurlijk ben je tijdens een vakantie of tijdens onze (studie-)reizen of gewoon tijdens een bezoek aan een of andere begraafplaats of dit nu in of buiten Nederland is, minder geraakt dan wanneer je een graf van een dierbare bezoekt. Dat heeft niks met de geografische afstand te maken maar met de persoonlijke band die je al dan niet hebt met de overledene.

Maar dat maakt de funerair-cultuurhistorisch geïnteresseerde nog niet tot een dark tourist!
Wij roepen journaliste Renske Jonkman op in het vervolg niet meer te schrijven over een onderwerp zonder zich er eerst terdege in te verdiepen.

Voor alle duidelijkheid; de dark tourist die zich verheugt op een vakantie waar hij eens lekker kan griezelen raden wij aan om een ander reisgezelschap op te zoeken. Bij ons zou hij niet aan zijn trekken komen, sterker nog, hij mag niet mee.